



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14189/2025
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА и малолетне ББ, чији је законски заступник мајка АА, обе из ..., чији су пуномоћници Ивана Перовић Семеновић и Гордана Петровић Ђурђевић, адвокати из ..., против туженог ВВ са пребивалиштем у ... и боравиштем у ..., чији је пуномоћник Тијана Костић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизијама странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 192/25 од 15.05.2025. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 192/25 од 15.05.2025. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 575/24 од 25.12.2024. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе учињено поднеском од 17.10.2024. године; ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетне ББ плаћа месечно износ од 55.000,00 динара сваког 1. до 5. у месецу за текући месец, почев од 12.10.2020. године па убудуће док за то постоје законски услови, са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног месечног износа па до исплате, уплатом на текући рачун законског заступника малолетног детета, мајке АА са наведеним бројем рачуна; ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у којем је тражно да се обавезе тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетне ББ плаћа месечно износ преко досуђеног износа од 55.000,00 динара до траженог износа од 66.000,00 динара сваког 01. до 05. у месецу за текући месец почев од 12.10.2020. године па до правноснажног окончања поступка са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног месечног износа па до исплате уплатом на текући рачун законског заступника, мајке АА; ставом четвртим изреке, одбијен је противтужбени захтев у делу у коме је тражено да се обавезе тужени-противтужилац да плаћа месечно износ од 200 швајцарских франака сваког 01. до 05. у месецу за текући месец почев од дана пресуђења па убудуће док

за то постоје законски услови и то уплатом на девизни рачун законске заступнице мајке АА; ставом петим изреке, одбијен је предлог тужила за одређивање привремене мере којом је тражено да се обавезе отац детета ВВ да на име свог доприноса за издржавање малолетне ББ плаћа месечно износ од 66.000,00 динара сваког 01. до 05. у месецу за текући месец почев од подношења тужбе па до правноснажног окончања овог парничног поступка и то уплатом на текући рачун законске заступнице мајке АА са наведеним бројем рачуна, с тим да уколико тужени не изврши своју обавезу од доспелости да се обавезе да сваки доспели појединачни месечни износ плати са законском затезном каматом почев од дана доспећа па до исплате; ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 192/25 од 15.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П2 575/24 од 25.12.2024. године у делу става другог изреке којим је тужени обавезан да малолетној ББ на име издржавања плаћа од подношења тужбе 12.10.2020. године до 31.08.2022. године по 27.000,00 динара месечно, а од 01.09.2022. године до 31.08.2023. године по 40.000,00 динара месечно, од 01.09.2023. године до 31.08.2024. године по 45.000,00 динара месечно и од 01.09.2024. године па убудуће по 50.000,00 динара месечно сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, са законском затезном каматом на доспеле неизмирене оброке од доспелости сваког obroка до исплате, на текући рачун законског заступника, мајке АА отворен код „NLB komercijalna banka“ АД Београд број ... и у ставовима трећем, четвртном, петом и шестом изреке; ставом другим изреке, преиначена је наведена пресуда у преосталом делу става другог изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да тужиљи малолетној ББ од 12.10.2020. године па убудуће плаћа издржавање преко износа досуђеног ставом првим изреке ове пресуде, до 55.000,00 динара месечно са припадајућом затезном каматом.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену парничне странке су благовремено преко својих пуномоћника изјавиле ревизије и то тужила из свих законом прописаних разлога, а тужени због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужиле су дале одговор на ревизију туженог.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20) и утврдио да су ревизије основане.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су у ... 2018. године регистровали ванбрачну заједницу из које имају заједничко дете – малолетну тужилу ББ рођену ...2019. године. Заједница живота је прекинута у мају 2020. године. Правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П2 1540/20 од 20.09.2023. године самостално вршење родитељског права према малолетној ББ је поверено мајци, уређено је одржавање личних односа детета са оцем, а захтев за заштиту од насиља у породици је одбијен.

Наведена пресуда је укинута у односу на издржавање пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 123/24 од 13.03.2024. године и у укинутом делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање. Тужила из ранијег брака има ћерку ГГ рођену 2011. године према којој самостално врши родитељско право. ГГ од оца на име издржавања добија 200 евра месечно, отац плаћа половину школарине за образовање у приватној школи, а остатак школарине плаћа ГГ деда. Тужени из ранијег брака има ћерку ДД рођену 2011. године која живи са својом мајком у ..., а тужени по пресуди француског породичног суда приложено у списима предмета, од фебруара 2015. године плаћа издржавање од 350 евра месечно и сноси све трошкове када ДД у ... или Србији борави код њега. Тужила са обе ћерке живи у сопственом стану површине 88 м² у ... у Београду, а тужени према приложеном уговору је носилац права закупа на петособном стану у ... на одређено време од 6 година са индексираним закупнином. Има у својини више парцела на територији Пријепоља КО ..., укупне површине око 4,50 ха, које су по култури шума од 3. до 6. класе и њива и ливада 8. класе. Земљиште се не обрађује, не издаје у закуп и од ових непокретности тужени не остварује приходе. Првостепени суд је детаљно утврдио поред породичних и стамбених односа и економске могућности родитеља (на које упућује овај суд) и правилно оценио да се од момента покретања ове парнице до пресуђења мењала структура потреба малолетне ББ. У првостепеном поступку утврђене су месечне потребе малолетне ББ у износу од 110.000,00 динара.

На основу утврђеног чињеничног стања првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев, одбио противтужбени захтев и предлог тужила за одређивање привремене мере одлучујући као у изреци пресуде.

Другостепени суд је побијаном пресудом делимично потврдио, а делимично преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, закључујући да је првостепени суд правилно утврдио чињенице које се односе на породичне и стамбене услове родитеља, да је правилно оценио да се мењала структура месечних потреба малолетне ББ, али да је извео неправилан закључак да протек времена и промена структуре немају утицаја на износ тужилинних потреба, те да су потребе малолетне ББ у износу од 110.000,00 динара месечно исте почев од подношења тужбе па до доношења побијане пресуде, због чега је одлучио као у изреци побијане пресуде.

По оцени Врховног суда, из ревизијских навода парничних странака произилази да се указује на чињеницу да је другостепени суд без отварања расправе утврдио другачије чињенично стање, те је на тај начин учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 383. став 3. и 4. Закона о парничном поступку. Наиме, побијаном пресудом другостепени суд није на основу утврђеног чињеничног стања од стране првостепеног суда на другачији начин применио материјално право преиначавајући првостепену пресуду, већ је извршио оцену доказа и на другачији начин и на основу измењеног чињеничног стања одлучио као у изреци побијане пресуде (што је могао учинити једино да је поступио по члану 383. став 3. и 4. ЗПП, а није). Наведено произилази из чињенице да је првостепени суд у проведеном поступку на основу предложених и изведених доказа утврдио месечне потребе малолетне ББ у износу од по 110.000,00 динара,

након чега је одлучио као у изреци пресуде, а другостепени суд је на основу чињеничног стања утврђеног од стране првостепеног суда без отварања расправе извршио оцену доказа изведених у првостепеном поступку у односу на утврђење месечних потреба малолетне ББ, утврђујући да њене потребе за период од подношења тужбе до августа 2022. године износе 35.000,00 динара месечно, па отац треба да доприноси издржавању малолетног детета износом од 27.000,00 динара месечно; од септембра 2022. године до августа 2023. године потребе малолетне тужиље износе 60.000,00 динара, па отац треба да учествује износом од 40.000,00 динара месечно; од септембра 2023. године до августа 2024. године потребе малолетне тужиље износе 65.000,00 динара и отац треба да учествује износом од 45.000,00 динара; од септембра 2024. године потребе малолетне тужиље износе 70.000,00 динара и отац треба да доприноси издржавању са по 50.000,00 динара месечно, па је другостепени суд на другачији начин у односу на првостепени суд, на основу измењеног чињеничног стања одлучио као у изреци побијане пресуде. Због наведеног, остале су неутврђене стварне месечне потребе малолетне ББ, што је од утицаја на правилну примену материјалног права – члана 6. став 1, члана 154. став 1, члана 160, члана 162, члана 266. став 1, члана 272. став 2. Породичног закона и члана 2, 3. и 27. Конвенције о правима детета.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда, другостепени суд није могао без одржавања главне расправе одлуку засновати на другачијој оцени доказа изведених пред првостепеним судом, односно није могао без извођења доказа пред другостепеним судом извести другачији закључак и на тако утврђеном чињеничном стању засновати своју одлуку. Због учињене битне повреде одредаба парничног поступка у другостепеном поступку побијана одлука је морала бити укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане неправилности и донети правилну и на законом засновану одлуку, водећи рачуна и о осталим ревизијским наводима.

Из изнетих разлога применом одредбе члана 415. став 1. и члана 416. став 2. Закона о парничном поступку Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**